Dosarul nr. 1- 404/2025
1-25145652-48-1-15102025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

13 martie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Corina Botnari
Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Larisa David
Apărătorul inculpatului: Victor Zagaiciuc

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptat prin încheierea judecătorească din 12 februarie 2026, cauza penală de învinuirea lui,-

Anton Valeriu ***,** IDNP *****, **********, domiciliat în *****, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii speciale, angajat în câmpul muncii, nesupus militar, anterior judecat, cetățean a Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. b) Cod Penal,-

a c o n s t a t a t:

Anton Valeriu ***,** în perioada anilor 2018 până 13.01.2025, când a fost reținut de către organul de urmărire penală, în timp ce se afla la domiciliul său din *****, în vederea realizării intenției avute, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, acționând cu scopul impunerii voinței în privința soției sale *****, care conform prevederilor art.133[1] din Codul penal este membru de familie, urmărind scopul impunerii voinței, sistematic inițiа conflicte cu ultima, la care aplica și forța fizică, cauzându-i potrivit raportului de evaluare psihologică din 06.05.2025 „...astfel, din cele relatate de Natalia Anton şi urmare a observaţiilor evaluării, trauma dezvoltată de Natalia poate fi asociată abuzului fizic şi psihologic, aplicat sistematic într-o perioadă îndelungată şi având un efect cumulativ. Nu au fost identificate la moment alţi factori ce pot dezvolta un impact similar. Dezvoltarea stresului posttraumatic şi sindromului Stockholm confirmă faptul că Natalia Anton are profilul psihologic caracteristic victimei violenţei sau a fost supusă pe termen îndelungat situaţiilor ameninţătoare pentru integritatea sa fizică şi psihică. Iar abuzul descris la care a fost supus are un impact negativ asupra stării de bine şi afectează negativ calitatea vieţii..."

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Anton Valeriu *****, a comis: Violența în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinţei, adică infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal.

În şedinţa preliminară, **Anton Valeriu** ***** fiind asistat de apărătorul său Victor Zagaiciuc a înaintat instanței cerere prin care şi-a recunoscut total şi necondiționat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Anton Valeriu fiind audiat în ședința de judecată a declarat că ***** este fosta sa soție și mama copiilor său, cu care au încheiat căsătoria în anul 1995. Din trei copii, doar fata Anton Valeria la moment este minoră, are vârsta de 16 ani.

A menționat că după studii a mers la armată în trupa de carabinieri, apoi urma să lucreze în poliție, dar soția nu i-a permis. A început să plece la muncă peste hotare, iar soția era acasă. Au făcut o casă. Uneori el mai servea și o numea pe soție cu cuvinte necenzurate. Pe parcursul vieții a mai împins-o, a mai bruscat-o. Aceste conflicte erau când el venea de la lucru acasă, căci consuma alcool și era agresiv. Uneori intra și în ,,zapoi". Soția sa mai pleca de acasă și se întorcea înapoi peste vreo lună-două.

A mai indicat că consideră că soția sa se teme de el, dar poate și nu. El a avut și brățară, deoarece prin hotărârea de judecată a fost considerat agresor. El nu agresa soția sa, dacă avea să o lovească, ea avea să scoată leziuni corporale.

Îi pare rău de ceia ce a făcut în raport cu soția sa pe toată perioada aceasta de timp, căci a pierdut familia, copii și a ajuns aici, unde nu trebuie. Agresiunea a venit din motive și în momente când consuma băuturi alcoolice, mai mult nu mai bea în viața lui. Acum când are o sentință de condamnare, a conștientizat faptele, ca pe viitor să nu mai aibă așa comportament, și se căiește sincer, foarte tare.

Analizând declarațiile lui **Anton Valeriu**, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludentei și utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția lui **Anton Valeriu** în săvârșirea faptelor imputate și-a găsit confirmare în ședința de judecată, atât prin declarațiile de recunoaștere a vinovăției de către inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către acesta, după cum urmează:

- **declarațiile părții vătămate** ***** care a declarat că s-a căsătorit cu Anton Valeriu în anul 1995. Împreună au trei copii: Anton Adrian (*****), Anton Adriana (*****) și Anton Valeria (*****). Primii doi copii locuiesc separat, împreună cu familiile lor, iar cu părintele locuiește doar Valeria, care este elevă la Școala Profesională Bubuieci.

Începând cu anul 2018, au apărut mai multe probleme în familie din cauza comportamentului lui Anton Valeriu. Acesta s-a manifestat ca fiind agresiv și manipulator, în special în momentele în care se afla în stare de ebrietate alcoolică. A fost supus de două ori procedurii de „codare", însă această metodă nu a mai avut efect. La data de 15.07.2024, cet. ***** a depus o cerere la instanța de judecată pentru emiterea unei ordonanțe de protecție. Aceasta a fost emisă pe 16.07.2024 de către Judecătoria Strășeni, pe numele persoanei, pentru o perioadă de 60 de zile. Conform ordonanței, Anton Valeriu trebuia să părăsească domiciliul pentru această durată. Reprezentanții Biroului de Probațiune au instalat dispozitivele de monitorizare, iar procedura a fost demarată.

Ulterior, ordonanța a fost prelungită până la data de 08.01.2025. Cet. ***** cunoștea procedura, întrucât în anul 2021 mai solicitase o ordonanță de protecție. De-a lungul anilor,

Anton Valeriu a manifestat un comportament manipulator, interzicându-i să meargă în diverse locuri, inclusiv la serviciu. Aceasta a suportat și a ascuns comportamentul lui. Anton Valeriu a fost agresiv, iar în numeroase rânduri, ea a fost nevoită să doarmă în râpa din apropiere. Era monitorizată constant de către acesta: ce face, cu cine este, unde se află și de ce nu a reușit să îndeplinească anumite sarcini. Cele mai agresive episoade aveau loc în momentele în care consuma alcool. Cet. ***** a efectuat o evaluare psihologică la „La Strada", ca urmare a unui incident care a implicat fiica lor, Valeria și a avut nevoie de consiliere psihologică. Chiar și în prezent, persistă frica și teama că Anton Valeriu i-ar putea face rău, deși acesta se află în detenție. A fost inițiată procedura de divorț, întrucât ea nu mai dorește să suporte umilințele din partea lui. Este conștientă că perioada de detenție este limitată și odată eliberat, nu mai dorește să aibă nici o legătură cu acesta. (f.d.16-27);

- **declarațiile specialistului Dabija Daniel,** care a declarat că evaluarea cet. ***** a fost efectuat la solicitarea ofiţerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a IP Strășeni, comisar principal, Veronica Bitcă. Evaluarea şi redactarea raportului de evaluare au fost efectuate de către psihologul clinician Daniela Dabija. Cu ***** s-au desfăşurat două şedinţe individuale.

Domeniul de competență a psihologului: Psihologie clinică (Chişinău), 2014, Psihoterapie integrativă, Certificat nr. 8, laşi, 2022, Evaluare şi expertiză psihologică clinică pentru copil, adult şi familie, Certificat seria F, nr.031, Iaşi, 2018.

Au fost constatate următoarele : Date personale: Natalia Anton, a.n. *****(49 ani), domiciliată în *****. Este angajată în cadrul companiei Euro-Alco, din 2018. Căsătorită cu Valeriu Anton. Au crescut şi educat împreună trei copii, dintre care doi copii sunt majori Adrian şi Adriana si fiica minoră - *****, *****. Antecedente patologice nu au fost identificate. Antecedente penale: nu au fost identificate. Anterior, a fost supusă violenţei în familie din partea soțului, declarînd că Natalia și Valeriu formează o familie din anul 1995. În curând au apărut și cei trei copii al familiei, dintre care minora este doar Valeria. Natalia descrie că la început familia lor era una armonioasă. Valeriu se implica activ în dezvoltarea armonioasă a cadrului familial. De la început pleca la Moscova, dar nu putea sta acolo mult, venea repede că îi era dor de noi".

Natalia descrie că atmosfera în familie s-a schimbat chiar de la începutul anului 2018. Totul a început cu certuri care se întâmplau doar între soţi, fără ca să fie auziți de copii în casă. A doua zi ea trebuia să-l ierte, pentru umilinţele, să înțeleagă toate să nu mai fie scandal. Natalia descrie situațiile zilelor cu certuri, venea nervos acasă, începea să spună cuvinte urâte, nu mai aştepta să se dezvolte conflictul, se îmbrăca şi ieşea în drum.

Absolvind clasa a 9, fiica Adriana a plecat să studieze la o şcoală profesională, în altă localitate. Inițial locuia la cămin, apoi a format un cuplu şi s-a stabilit cu traiul în altă localitate. Fiul major, în urma mai multor conflicte, a părăsit şi el casa părintească. În primăvara 2018, între Adrian şi tata, Valeriu se iscau mai multe conflicte, drept consecinţă a faptului că băiatul ținea apărare mamei. Valeriu frecvent reproșa fiului să plece de acasă, pentru că a depăşit vârsta de 18 ani, Adrian a plecat de acasă, însă agresivitatea soţului nu a diminuat. Toată agresivitatea era orientată în direcția Nataliei. În situații mai critice, Natalia şi fiica minoră, Valeria aveau deja un algoritm după care funcționau.

Pentru a evita să fie bătută, Natalia imediat fugea din curte la drum. În acest timp Valeria reuşea să ia lucruri personale de primă necesitate şi împreună cu mama să fie nevoite să fugă de acasă. Fuga de acasă a Nataliei şi minorei se întâmpla din frica unui incident de violenţă mai grav.

În cadrul interviului, Natalia a relatat despre învinuirile şi incidentele de gelozie din partea soțului. Când mai povestea ceva despre ce s-a petrecut peste zi, totdeauna reproşa şi o umilea, a înțeles că trebuia să tacă.

Violenţele din partea soțului, Natalia le-a sesizat de multiple ori la organele de drept. În anul 2024, după alte incidente de violenţă în familie. Natalia a decis să se despartă şi să se separe de Valeriu. Crezând că Valeriu ar conştientiza comportamentul său violent dar și faptul că au locuinţă comună. Natalia descrie că primele 3-4 luni, atmosfera în casă era bună. Iar una din condiții pentru împăcare era ca Valeriu să identifice un loc de muncă oficial, astfel, Natalia credea că fiind mai implicat cu serviciul, Valeriu va consuma alcool mai puţin şi va diminua comportamentul agresiv.

Însă după perioada frumoasă, Valeriu a început din nou să consume alcool, iar Natalia şi Valeria continuau să stea mai mult pe afară, din frica pentru agresor. „Când se îmbăta, ştia că poate lua cuțitul sau toporul, pentru că anterior așa se mai întâmpla". Natalia împreună cu fiica, fugeau pe afară pentru a evita să fie agresate. Natalia a descris că în iarna 2024, ele au fost nevoite să nu mai stea pe acasă, de frică pentru siguranța sa. Ulterior, au mai fost perioade, când Natalia şi fiica fugeau de acasă pentru câteva zile. Însă Natalia a confirmat că s-a întâmplat să fie lovită (aproximativ doi ani în urmă) şi fiind în stare trează.

În data de 19.07.2024, Natalia era la serviciu iar Valeria acasă. Natalia a relatat din spusele fiicei că Valeriu i-ar fi cerut fetei o sticlă de apă, iar apoi o sticlă de vin. Copila a refuzat să îi dea vin, de frică că ar putea să fie violent. Auzind refuzul, Valeriu şi-a agresat fiica, a tras-o de păr, a lovit-o cu capul de poartă. Iar cu cuțitul pe care îl avea deja, a tăiat-o la mână.

Natalia a descris că Valeriu frecvent a amenințat-o cu moartea, ”el așa ne spune unde te prind, acolo îți tai gâtul”. În special în urma incidentului de atac asupra fiicei minore, Natalia percepe amenințător expunerile soţului său, Valeriu.

Evaluarea şi psihodiagnosticul au ca scop identificarea stărilor psihologice de sănătate şi/sau boală, a mecanismelor psihologice de etiopatogeneză şi/sau de sanogeneză cu relevanţă pentru cauza penală nr. 2024330251. Descrierea succintă a componentelor psihologice cuprinde următoarele:

Nivel emoţional: Natalia a manifestat anxietate sporită în relatările stării sale de frică pe care le resimte în raport cu Valeriu Anton, conform indicilor scalei anxietate chestionarului DASS -21 R.

Nivel cognitiv: beneficiara manifestă coerenţă în gândire. Are un vocabular corespunzător vârstei şi cadrului, formulează mesaje coerente. Manifestă gânduri de ambivalență în urma dezvoltării sindromului Stockholm.

Nivel comportamental: în urma observaţiilor comportamente patologice nu au fost identificate. Natalia a descris hipervigilenţă, în special în perioada zilei când afară este întuneric.

Nivel psihofiziologic: Natalia nu a descris tulburări specifice.

Mecanisme de adaptare: Natalia a manifestat ruminare, adică persistența gândurilor că ar putea fi atacată, abuzată repetat de Valeriu Anton, identificat conform indicilor chestionarului CERQ. Însă totodată, se identifică mecanisme de coping pozitive, fapt ce semnifică că Natalia are resurse interioare ce o pot ajuta să depășească şi să se focuseze asupra soluţiei, în special din grija şi sentimentul de protecţie a fiice minore.

Concluziile formulate în acest caz sunt: În urma psihodiagnosticului şi evaluării, formulează următoarele concluzii psihologice, care sunt în scopul evaluării:

În cadrul evaluării, a fost identificată starea psihoemoțională stabilă. A fost stabilit cadru confident şi de încredere. Natalia a fost deschisă şi receptivă să analizeze trăirile sale pe care le

trăieşte zi de zi. Totodată, atunci când Natalia relatează despre incidentele de abuz, sunt observate manifestări anxioase - poziția închisă a corpului/zgribulită, frământarea mâinilor, ruşine, dificultatea de a stabili contactul vizual.

În cadrul evaluării, au fost identificate următoarele consecinţe, asociate situațiilor descrise, drept săvârşite de soțul său, Valeriu Anton: Manifestări anxioase; Hipervigilenţă, specifică stresului posttraumatic.

Natalia a relatat despre sentimentul de Sentiment de neputinţă, autoculpabilitate învinovăţire pe sine pentru că anterior l-a iertat şi a crezut că el ar putea să schimbe comportamentul agresiv.

Mecanisme de coping/adaptare la stres disfuncţionale, fapt ce semnifică că Natalia percepe negativ incidentele de violenţă din soțului. În special a fost identificat mecanismul de ruminare, trăirea gândurilor/ trăirilor traumatice repetitive, fapt ce o face să fie permanent în tensiune şi în contact cu suferinţa sa. Acest fapt se accentuează, şi în urma faptului că a fost agresată direct fiica minoră.

În cadrul evaluării a fost identificat că Natalia a dezvoltat stresul posttraumatic. Stresul posttraumatic se poate instaura în urma unui incident de stres singular cu un impact sever sau în urma unor multiplelor incidente, factori ce reprezintă în mod direct o situație de ameninţare pentru siguranţa şi Integritatea fizică şi psihologică a persoanel. Astfel, din cele relatate de Natalia Anton şi urmare a observaţiilor evaluări, trauma dezvoltată de Natalia poate fi asociată abuzului fizic şi psihologic, aplicat sistematic într-o perioadă îndelungată şi având un efect cumulativ. Nu au fost identificate la moment alți factori ce pot dezvolta un impact similar.

Dezvoltarea stresului posttraumatic şi sindromului Stockholm confirmă faptul că Natalia Anton are profilul psihologic caracteristic victimei violenței sau a fost supusă pe termen îndelungat situaţiilor ameninţătoare pentru integritatea sa fizică şi psihică. Iar abuzul descris la care a fost supus are un Impact negativ asupra stării de bine şi afectează negativ calitatea vieţii.

În cadrul evaluării nu au fost identificate intenții ascunse sau scopuri de a denigra pe altcineva.

Şedinţele s-au dezvoltat individual, cadrul de evaluare a fost stabilit confident şi de încredere, încât Natalia a putut manifesta sinceritate și încredere cu specialistul. Nu au fost identificați indicatori pentru a stabili criterii pentru imaginație sporită. Natalia Anton, percepe şi este conştientă de gravitatea şi importanța declarațiilor depuse.

Recomandări:

Având în vedere concluziile evaluării psihologice, formulează următoarele recomandări:

Limitarea contactului cu Valeriu Anton, cu scopul asigurării protecției şi siguranței Nataliei Anton. Includerea lui Valeriu Anton, în programe psihoeducative corecționale destinate agresorilor familiali. Consilierea psihologic, la solicitarea beneficiarei. (f.d.19-23);

- **declarațiile martorului Anton Doru** care a declarat că a activat în calitate de asistent social în cadrul Primăriei comunei Ghelăuza timp de patru ani, începând din noiembrie 2020 până în noiembrie 2024. Familia ***** și Anton Valeriu este cunoscută întrucât cet. Anton Valeriu a fost înregistrat ca agresor familial. Asistentul social a oferit sprijin cet. ***** pentru redactarea unei cereri privind emiterea unei Ordonanțe de protecție.

Au existat mai multe cazuri de violență în această familie, caracterizate prin certuri frecvente. Anton Valeriu se afla deseori în stare de ebrietate. În perioada în care purta brățara de monitorizare impusă de Biroul de probațiune, situația a fost mai liniștită, însă după aproximativ un an au reapărut plângeri și sesizări din partea cet. ***** cu privire la comportamentul soțului său.

***** s-a adresat de două ori asistentului social în legătură cu soțul ei, însă doar în momente critice, evitând să se plângă pentru motive minore. Prima dată a menționat că acesta manifestă agresivitate, iar a doua oară a fost asistată în redactarea cererii pentru Ordonanța de protecție. Certurile dintre cei doi erau cauzate în principal de gelozie, fiecare suspectându-l pe celălalt de infidelitate.

Există mențiuni conform cărora Anton Valeriu ar fi amenințat-o sau lovit-o pe soția sa cu un cuțit, însă detaliile nu sunt clare. În urma acestui incident, el a fost condamnat la muncă în folosul comunității. Ulterior, a avut loc un alt caz grav, în care Anton Valeriu și-a rănit fiica cu un cuțit. Acest caz a fost investigat de poliție și judecat în instanță. (f.d.25-26);

Anton Valeria fiind audiată în cadrul cauzei penale cu nr. 2024330251 din cadrul căreia a fost ridicat procesul verbal de audiere, a declarat că, are 15 ani, este născută la *****, este elevă în clasa IX-a în liceul teoretic, Mihai Eminescu din mun. Strășeni. Locuiește cu mama în *****. A venit la audiere cu mama *****. Înțelege ce este adevărul. Înainte de cele întâmplate, cu o zi înainte, ei s-au certat și el i-a zis că din vina ei va nimeri la poliție sau la închisoare. Era 19 iulie, el a sunat ca să-i ducă pantalonii la mașină, după aceea, ea a sunat-o pe mama a întrebat dacă se poate, eram cu prietena sa în casă și căutau pantalonii care a spus sa-i aducă, apoi a sunat din nou și a întrebat dacă îi duce și dacă este ceva mâncare acasă, ea a spus că da. A întrebat dacă va putea să-i ducă, ea a spus că da, doar că înainte de asta, prietena i-a mai dus mâncare și de acel borcan în care i-a dus nu mai era acasă. Și a întrebat dacă a mâncat tot pentru a putea lua borcanul ca să-i aducă mâncarea tot în acel borcan. El a spus că nu, a întrebat dacă nu mai este vreun borcan pe acasă și ea i-a spus că nu. A spus ca să-i aducă în alt borcan. S-a pornit să iasă din casă cu prietena sa, din nou el a sunat dar nu ține minte despre ce au vorbit. Au ieşit în drum, poarta era deschisă cu cheia și la ei este un fel de hudiță, el era acolo, vorbea cu o persoană. Erau lângă poarta vecinului, s-a apropiat și i-a dat pachetul dar a știut că mai înainte el i-a spus prietenei ei că dacă îi va aduce de mâncare îi va da bani și a hotărât să-i spună ca pentru asta să-i dea 300 lei, pentru a-i da de înțeles că ea știe de situația asta și el s-a inervat. Atunci ea a înțeles că trebuie să se ducă că nu se va termina totul cu bine, el cînd se ducea în jos spunea ceva. Peste ceva timp a venit și i-a spus doi vecini că a văzut cum a vrut să sară gardul şi după asta a deschis poarta şi a intrat în ogradă, pe urmă a spus alt vecin că el a vrut să sară fereastra la bucătărie, apoi a hotărât cu prietena ei, s-au închis în casă, a închis poarta și casa şi după ce le-a spus toate astea ele s-au speriat și prietenei ei i-a dat un fel care dai și omoară mușteleși ea a luat că a știut că nu se va folosi de el, un cuțit de construcție și s-au închis în casă, mai apoi a știut că trebuie să dea apă la gâște şi au ieşit cu prietena ei, s-au dus să pună apă şi tot atunci i se pare că a auzit cum se deschide poarta cu cheia şi a ieşit și acolo este un drumuşor, el a intrat în ogradă și i-a spus să-i dea apă, dar ea a știu că la fântână este apă și i-a spus să ia de acolo. I-a spus să ia o sticlă din garaj, când s-a întors el era la garaj și îi spune să-i dea vinul dar ea i-a spus că mama a vărsat vinul şi nu-i vin şi el iar ca să-i dea vin dar ea în acel moment se uita în telefon pentru a-i da de înțeles că poate să sune pe cineva și a înțeles că nu-i dă, a încercat să se ducă către poartă. La un moment spunea de multe ori ca să-i dea vin, ea i-a spus că nu-i da vin şi să iasă din ogradă, a ieşit din ogradă, după ce a ieşit, ea a ieşit din urmă ca să vadă că se duce și a aruncat sticla. Ea a intrat în ogradă, a închis poarta şi a pornit spre prietenă, unde ea a strigat că el este în grădină, a sărit gardul și este în grădină. A încercat să fugă în drum, a deschis poarta de două ori, a deschis poarta și ea a văzut că el mergea încet. În grădină au un fel de căsuță mica, el mergea încet și s-a oprit puțin în acea căsuță și a ieșit, ea repede a deschis poarta și a simțit că el a apucat-o de păr și a dat-o jos, nu ține minte dacă a lovit-o sau nu, dar ține minte, dar peste ceva timp a scos cuțitul, nu știe de unde că parcă nu a fost din buzunar ea a vrut

în acel moment să-i dea mai departe cu picioarele și l-a lovit cu picioarele în burtă. Nu a atras atenția cum a tăiat-o, a auzit că vecinii sunt la poartă și îi spuneau ca să-i dea pace ca să deschidă poarta sau va sari gardul. Ea tot în acel moment încerca să zică că-i va da vin şi el spunea ceva de genul că, „l-am lăsat,, vecinii strigau şi el s-a liniştit, s-a sculat şi i-a spus ca să se scoale. A umblat la chei, nu a deschis poarta, nu a făcut nimic, a încercat să se ducă înapoi prin acea căsuță și să sară gardul, ea repede a fugit în drum că acolo era o vecină, cea mai apropiată pentru ea, a fugit la ea și el a încercat să sară gardul și a văzut că nu poate şi a ieşit pe poartă și vecinii au vorbit ceva cu dânsul că ea deodată s-a dus acasă la vecina și după cum a aflat pe urmă ea a închis ușa, poarta, ograda, încerca să spele tot de sânge, telefonul, când a încercat să se apere era tot în ogradă şi vecina i-a dat telefonul ei ca să sune la poliție. A pus numărul, a sunat și i-a dat ei ca să sune. A sunat poliția și a spus ce s-a întâmplat, ei au spus că acuș vor veni. După ce a spălat tot, a venit afară să vadă ce se întâmplă și a venit altă vecină să vadă ce s-a întâmplat și ea a rugat vecina să-i dea telefonul să o sune pe mama, a sunat-o pe mama și a întrebat-o dacă poate veni la spital, i-a spus că tata a tăiat-o, pe urmă vecina a luat telefonul și a spus că totul era ok. După asta vecina a vorbit cu mama și a venit vecinul și a întrebat-o foarte agresiv, de ce a sunat la poliție? nu i-a plăcut asta. Mai apoi vecinii i-au zis ca să spune la poliție că s-a tăiat cu un borcan şi deja a venit poliția, salvarea. Poliția nu întrebat nimic, doar ce s-a întâmplat, cei de la salvare au întrebat ce s-a întâmplat, cine va merge cu ea? S-au dus la spital, seara tata a sunat și i-a zis ca să-i aducă zeamă, ea i-a spus că nu și el i-a spus că ce nu i-a ajuns ceea ce i-a făcut? Ea a închis că nu a vrut mai departe să vorbească, mai departe nu ține minte ce s-a întâmplat. De ziua mame a sunat și a întrebat unde sărbătorește mama ziua ei, ea era încă la spital, a spus că vrea să-i facă mamei o surpriză, ea i-a zis să transmită prin cineva dar el a spus că vrea față în față şi atunci a sunat-o pe mama și a întrebat-o ce să-i spună, mama a zis să-i spună că la sora, că sora este departe și el nu se va duce. El iar a sunat şi i-a spus că mama este la sora sa, peste ceva timp a sunat și i-a zis de ce l-a minţit şi că îi va face și ei o surpriză. Toate zilele acestea încerca să-i facă rău, prin cuvinte, peste ceva timp încerca să-și ceară iertare. După ce a venit acasă, a trecut ceva timp, iar el a sunat și i-a spus că va veni luni o persoană să ia mîncare, dar așa agresiv, mama era alături şi ea a închis microfonul şi a întrebat-o pe mama dacă este de acord și a spus că da, mama deja a pus acolo mâncare și i-a dat la acea persoană și peste câteva zile el a sunat și tot așa agresiv, cel mai mult a mirat-o cum a spus că totdeauna peste ceva timp se vor întâlni cu drumurile, că nu scapă de asta, că ne vor întâlni.

Numele tatălui este Anton Valeriu. El cu mama chiar când nu servea alcool, se certau dar el știa că mama peste ceva timp se va liniști și va veni înapoi acasă, când ei se certau, ea cu mama se duceau la fratele ei, el aștepta peste ceva timp ca mama să se liniștească şi când vedea că-i murdar în casă și nu are ce mânca, o suna pe mama și încerca să facă așa ca mama să-l ierte, dar la ea când era mai mică, încerca cu banii, acum a văzut că nu merge așa ceva deamu nu atrăgea atenția pentru că știa că dacă vine mama, vine și ea, că nu are alegere. Tine minte că atunci când era mica îi dădea bani ca să se ducă la bar să-și ia ce vrea. El consuma alcool nici tare rar dar nici des. Există diferență în comportamentul lui atunci când consuma alcool și când nu, când consumă alcool se face mai agresiv. Mama stătea la fratele ei, ea era cu tata acasă, că nu a vrut să se ducă la frate. Într-o zi, mama s-a dus să scrie ca să-i pună tatălui la picior ceva ca să nu se apropie de mama. El era la lucru și o suna ca să o întrebe ce să-i ia ca să meargă cu el ca să nu-l pună la picior. Dar ea în acel moment era cu mama, i-a zis că poate să-i ia ce vrea dar chiar dacă ea va merge cu dânsul, acolo nu o să o primească că nu are 18 ani, el ştia asta dar nu vroia să accepte. A doua zi s-a dus cu mama să-i pună la picior. În momentul când s-a întâmplat ce s-a întâmplat cu ea el tot avea la picior aceea. Toată această situație, când a tăiat-o la picior s-a

întâmplat la 19 iulie 2024, pe la orele 11:00, 12:00 cam așa. Acel cuțit era mare, la miner negru, acel cuțit nu l-a mai văzut în gospodărie la ei. Are două tăieturi la picior, la mină (locurile le arată), 4-5 locuri. Sânge i-a curs doar la mână, la picior așa puțin. Atunci spunea doar un cuvânt, ceva de genul că l-a lăsat... El nu ține minte dacă l-a lovit, adică în afară de cuțit. Altceva nu mai vorbea. Prietena sa era atunci, ea era lingă acel drum, ea a văzut că el se apropie, a fugit la ușa din casă, apoi s-a dus în grădină, a sărit gardul şi a fugit la vecini să cheme să o ajute, ea a văzut aceste acțiuni. Prietena se numeşte ***** și are 15 ani, este de la ei din localitate. Știe că niște lucrători care lucrează la o persoană din jos şi tot lucrătorii de la o vecină de la deal. Știe că unii din ei sunt din sat. Vecina la care a fugit se numeşte Mihaela, nu-i ştie familia. A mai fost și vecina de la deal dar nu-i ştie numele, știe doar unde trăiește. A mers la salvare, mama era la lucru. De ziua mamei, pe 24 iulie s-a mai întâmplat să le amenințe. De atunci şi până acum nu au mai fost careva comportamente violente din partea lui, el nu este acasă acum. Acum dacă se gândește la el, se gândește cum a putut face el așa ceva. A avut discuții cu el despre ce s-a întâmplat și el îi spune că era beat, acum spune că nu a vrut, a mai încercat să mai vorbească cu sora ei și ea încerca să-i spună ca să-l ierte și ea a spus că nu se primește și el a încercat să spună prietenei ei, ea era de față când a încercat să o sune pe prietena ei și i-a spus că ea să-i spună cuvinte bune despre el, că nu a vrut, a spus să-i spună asta că lui îi vine 6 ani, că a vorbit cu avocatul lui. Sora se numește nu știu Andriana sau Andreea. Cu ea foarte direct nu a vorbit. El încerca să-i scrie, să sune dar ea nu-i răspunde, a înțeles că nu mai vrea să mai vorbească cu el, îi oribil şi el i-a spus prietenei că nu-i răspunde, că l-a blocat. Se teme că el în orice moment poate să-i facă așa ceva, nu este sigură că nu se va mai întâmpla. (f.d.61-63);

- **Raportul de evaluare psihologică a victimei *****, a fost efectuat de către psihologul clinician Daniela Dabija**, care fiind audiată în calitate de specialist a susținut constatările făcute în cadrul evaluării, având următoarele recomandări: **-** Limitarea contactului cu Valeriu Anton, cu scopul asigurării protecției şi siguranței Nataliei Anton. **-** Includerea lui Valeriu Anton, în programe psihoeducative corecționale destinate agresorilor familiali. **-** Consilierea psihologic, la solicitarea beneficiarei. (f.d.5-8);

- **Conținutul procesului verbal de examinare a obiectului din 14.08.2025,** prin care s-a examinat Raportul de evaluare psihologică întocmit de psihologul clinician Dabija Daniela în cadrul Centrului ”La Strada” în privința victimei *****. (f.d.9-12);

- **Conținutul procesului verbal de ridicare din 02.10.2025,** prin care s-a ridicat: Procesul-verbal de audiere a minorei Anton Valeria pe 3 file din cauza penală nr.2024330251.

Instanța consideră că probele administrate la faza de urmărire penală și care au fost recunoscute și acceptate de către, **Anton Valeriu** confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

În baza probelor cauzei, instanța de judecată consideră stabilită pe deplin vina lui **Anton Valeriu** în comiterea infracțiunii încriminate, iar acțiunile acestuia corect încadrate în baza art. 201^1 alin.(1) lit. b) Cod penal, adică – violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată ca și nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în

analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Astfel, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanţa pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părţile în egală măsură.

Potrivit art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La caz, norma 201[1] alin.(1) lit. b) Cod penal, sancționează fapta cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Instanța reiterează că potrivit practicii judiciare naționale și jurisprudenței CEDO, scopul ordonanței de protecție este de a proteja victima de agresor pe termenul stabilit de instanță. În asemenea cazuri, când se eliberează în privința victimei o ordonanță de protecție, întotdeauna interesul statului de a proteja victima prevalează asupra oricăror drepturi ale agresorului, cum ar fi: dreptul la proprietate (chiar dacă anume agresorul este proprietarul casei – el se îndepărtează imediat din casă, chiar şi în situația când nu are alt adăpost), dreptul la viața privată și de familie (agresorul se îndepărtează imediat din familie, urmând să-şi valorifice dreptul de a-și vizita copii în așa mod încât să nu fie încălcată ordonanța de protecție) (Cauza Eremia c. Republicii Moldova, cererea nr. 3564/11 din 28 mai 2013).

Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu art. 133[1] din Codul penal, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Prin prisma doctrinei penale, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi

demnitatea persoanei, la substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Victimă a infracţiunii menționate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Astfel, instanța reține că partea vătămată ***** avea, în raport cu inculpatul Anton Valeriu, calitatea de membru de familie în sensul art. 133[1] lit. a) Cod penal, aceasta fiind soția inculpatului, iar la momentul săvârșirii infracțiunii cei doi se aflau în relație de căsătorie și locuiau împreună, împrejurări confirmate prin declarațiile părții vătămate și ale inculpatului date în ședința de judecată.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se caracterizează printr-un complex de elemente constitutive, și anume: 1) fapta prejudiciabilă, care se manifestă prin acțiuni sau inacțiuni de natură fizică, verbală ori psihologică exercitate de un membru al familiei asupra altui membru al familiei; 2) urmările prejudiciabile, constând în suferințe fizice, vătămări ale integrității corporale sau ale sănătății, suferințe psihice ori producerea unui prejudiciu material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile survenite.

Raportând aceste elemente la circumstanțele cauzei examinate, instanța constată că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal este întrunită pe deplin. Din materialele cauzei rezultă că inculpatul Anton Valeriu *****, în mod sistematic, în perioada anilor 2018-2025, a manifestat un comportament agresiv și intimidant față de soția sa, *****, inițiind frecvent conflicte și exercitând presiuni psihologice și fizice asupra acesteia, acțiuni orientate spre impunerea propriei voințe.

Urmările prejudiciabile ale acestor acțiuni se exprimă prin afectarea stării psihice a părții vătămate, fapt confirmat inclusiv prin raportul de evaluare psihologică, potrivit căruia aceasta a dezvoltat manifestări anxioase, hipervigilență specifică stresului posttraumatic, precum și trăsături asociate sindromului Stockholm, consecințe generate de abuzul fizic și psihologic exercitat sistematic asupra sa.

În același timp, instanța constată existența unei legături directe de cauzalitate între comportamentul violent și intimidant al inculpatului și starea psiho-emoțională a victimei, întrucât, potrivit concluziilor specialiștilor și declarațiilor administrate în cauză, trauma psihologică a părții vătămate este rezultatul direct al comportamentului abuziv manifestat de inculpat pe o perioadă îndelungată.

Latura subiectivă a infracțiunii de violență în familie se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție, care poate fi atât directă, cât și indirectă. Aceasta presupune că făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevede posibilitatea sau inevitabilitatea producerii consecințelor prejudiciabile și le dorește ori admite în mod conștient survenirea acestora.

Raportând aceste elemente la circumstanțele cauzei, instanța constată că inculpatul Anton Valeriu ***** a acționat cu intenție, fiind conștient de caracterul ilicit și prejudiciabil al comportamentului său agresiv și intimidant manifestat față de partea vătămată *****, acțiuni orientate spre impunerea propriei voințe asupra acesteia, fapt confirmat prin ansamblul probelor administrate în cauză.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 201[1] Cod penal este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta de 16 ani. Totodată, această infracțiune presupune existența unui subiect calificat, întrucât făptuitorul trebuie să aibă o relație de familie cu victima.

În speță, instanța constată că inculpatul Anton Valeriu ***** întrunește condițiile subiectului infracțiunii, fiind o persoană responsabilă penal și având, în raport cu partea vătămată *****, calitatea de membru de familie, aceștia fiind soți și locuind împreună la momentul săvârșirii faptelor, circumstanțe care confirmă întrunirea cerințelor prevăzute de art. 133[1] Cod penal.

Referindu-se la fenomenul violenţei în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea şi combaterea acestui flagel, fac parte din politica naţională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea şi sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislaţiei cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei şi bărbaţi constituie elementul-cheie în prevenirea violenţei asupra femeilor, faptul că violenţa în familie afectează femeile în mod disproporționat.

Art. 8 CEDO, alin.(1) și (2) statuează că "Orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată și de familie, domiciliul și corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a tarii, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătăţii sau moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora".

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață a familiei acestuia.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei reprezintă operațiunea juridică prin care instanța de judecată stabilește natura și cuantumul concret al pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului, în limitele prevăzute de lege, astfel încât aceasta să fie proporțională cu gravitatea faptei săvârșite, cu pericolul social al acesteia și cu persoana făptuitorului, fiind totodată necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Anton Valeriu *****, instanța ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, de circumstanțele în care infracțiunea a fost săvârșită, de durata îndelungată a comportamentului violent manifestat față de partea vătămată, precum și de consecințele psihologice produse acesteia, confirmate prin raportul de evaluare psihologică administrat în cauză.

Totodată, instanța are în vedere persoana inculpatului, comportamentul său anterior și ulterior comiterii infracțiunii, precum și faptul că acesta și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, circumstanță ce denotă o anumită atitudine de recunoaștere a faptelor comise.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și scopul preventiv și educativ al pedepsei penale, instanța concluzionează că aplicarea unei

pedepse în limitele prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal este aptă să asigure atât corectarea și reeducarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, este obligată să soluționeze, existenta circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului.

Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal al Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a lui Anton Valeriu instanța de judecată nu a stabilit.

În conformitate cu art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, careva circumstanțe agravante, instanța de judecată a stabilit: săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârșirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă pentru infracţiunea săvârșită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârșirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiași articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Potrivit prevederilor art. 80[1] din Codul penal este indicat că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penal, stipulează că până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecarea cauzelor penale privind infracţiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detenţiune pe viaţă nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecata nu poate avea loc pe baza probelor

administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului. În cadrul şedinţei preliminare sau până la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvântul procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate. Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite şi dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului. În caz de admitere a cererii, preşedintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă şi întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanţa procedează la dezbateri judiciare. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului şi inculpatului, care pot lua încă o dată cuvântul în formă de replică. Dacă în şedinţă participă partea vătămată, partea civilă şi partea civilmente responsabilă, cuvânt în dezbateri li se oferă şi acestora. În caz de admitere a cererii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sentinţa se adoptă în condiţiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol. În caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător. Partea introductivă a sentinţei conţine, pe lângă datele expuse la art.393, menţiunea despre judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Sancțiunea art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, stabilește pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de către Anton Valeriu, se califică drept infracțiune mai puțin gravă.

Totodată, conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa penală constituie o măsură de constrângere statală aplicată persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane. În același timp, executarea pedepsei nu trebuie să provoace suferințe fizice și nici să degradeze ori să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța subliniază că pedeapsa aplicată unei persoane recunoscute vinovate trebuie să fie legală, echitabilă și individualizată în mod corespunzător, astfel încât să reflecte un just echilibru între gravitatea faptei săvârșite, pericolul social al acesteia și persoana făptuitorului. Stabilirea pedepsei urmează a se realiza în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele prevăzute de norma incriminatoare din partea specială.

Instanța reține că o pedeapsă este echitabilă atunci când restricțiile și lipsurile pe care le impune infractorului sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii comise și sunt suficiente pentru restabilirea echității sociale, respectiv pentru repararea dezechilibrului generat prin încălcarea valorilor sociale ocrotite de legea penală, inclusiv a drepturilor și intereselor victimei, ale statului și ale societății în ansamblu.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă în măsura în care contribuie efectiv la realizarea celorlalte scopuri ale dreptului penal, și anume corectarea și reeducarea condamnatului, precum

și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. În acest sens, practica judiciară relevă că aplicarea unei pedepse excesiv de blânde poate genera o atitudine de dispreț față de normele legii penale, diminuând atât efectul preventiv general, cât și pe cel preventiv special al sancțiunii.

Pe de altă parte, instanța reține că o pedeapsă excesiv de severă poate genera sentimentul de nedreptate, frustrare și neîncredere în autoritatea legii, circumstanțe care pot conduce la efecte contrare scopului urmărit de politica penală a statului. În această ordine de idei, instanța subliniază că pedeapsa penală nu trebuie să aibă un caracter retributiv sau vindicativ, în sensul de a constitui un simplu „preț" pe care infractorul îl plătește pentru fapta comisă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei și consecințele acesteia, fiind guvernată de principiile proporționalității și echității.

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, raportate la limitele sancțiunii prevăzute de norma penală imputată, precum și poziția procesuală a părților exprimată în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța constată că, în speță, corectarea inculpatului nu poate fi realizată decât prin aplicarea unei pedepse penale.

Această concluzie este determinată de circumstanțele concrete în care a fost comisă infracțiunea, de caracterul sistematic al comportamentului violent manifestat de inculpat, precum și de împrejurarea că acesta nu se află la prima abatere de la legea penală, fapt ce denotă o persistență în conduita antisocială.

În aceste condiții, natura și cuantumul pedepsei ce urmează a fi aplicate inculpatului se justifică inclusiv prin necesitatea unei reacții ferme a autorităților judiciare în raport cu infracțiuni de o asemenea natură, care aduc atingere valorilor fundamentale protejate de legea penală, precum integritatea fizică și psihică a persoanei și relațiile de solidaritate familială. O asemenea reacție juridică este menită să transmită societății un mesaj clar că manifestările de violență în familie nu pot fi tolerate și vor fi sancționate în mod corespunzător.

Reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, din caracterul repetat și sistematic al faptelor prejudiciabile comise, precum și din elementele ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului - manifestate prin ignorarea constantă a normelor de conviețuire socială și a valorilor protejate de legea penală - instanța apreciază că aplicarea unei pedepse este necesară atât pentru corectarea și reeducarea inculpatului, cât și pentru prevenirea comiterii unor noi infracțiuni.

Prin urmare, instanța consideră că corectarea și reeducarea inculpatului Anton Valeriu ***** pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, apreciind că o asemenea sancțiune corespunde gravității faptei săvârșite și este aptă să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale. În același timp, pedeapsa aplicată este proporțională cu gradul de pericol social al faptei și nu va genera sentimentul de nedreptate, ci va constitui o garanție că drepturile și libertățile fundamentale consfințite de Constituția Republicii Moldova și de legislația națională sunt protejate, iar încălcarea acestora este sancționată în mod efectiv de către autoritățile statului.

Aşadar, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul judecării cauzei, la atitudinea față de faptele comise, cât şi aspectul potrivit căruia Anton Valeriu a mai fost anterior condamnat pentru infracţiuni similare, permit instanţei să concluzioneze şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Anton Valeriu este posibilă doar aplicându-i acestuia o pedeapsă penală cu închisoare în limita medie admisibilă, or inculpatul în mod evident a continuat o activitate criminală cu trăsături de îndeletnicire, iar fapta incriminată la caz denotă doar una din situaţiile admise de inculpat, ce îi oferă un caracter mult mai grav acţiunilor sale ilegale, pentru care a fost recunoscut vinovat.

Totodată, la stabilirea tipului penitenciarului în care urmează ca inculpatul să ispășească pedeapsa stabilită, se reține că conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 72 alin. (3) Cod penal, Anton Valeriu urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind cumularea în baza art. 85 Cod penal pedepsei aplicate prin sentința în cauză și pedepsei rămase neexecutate și stabilite prin Sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26.02.2025 de 2 ani și 5 luni, cu stabilirea pedepsi definitive sub formă de 4 ani și 1 lună, instanța menționează următoarele.

Instanța de judecată reține că, potrivit sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26.02.2025 prin care Anton Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a^1) și c), art. 320^1, art. 320^1, art. 320^1 Cod penal, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Anton Valeriu pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. (f.d.44-55)

Potrivit Deciziei Curții de Apel Centru din 10.07.2025 s-a respins ca nefondat recursul procurorului David Larisa și recursul avocatului Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Anton Valeriu și s-a menținut sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 26.02.2025, pronunțată în privința lui Anton Valeriu. Termenul de executare a pedepsei în privința lui Anton Valeriu *****, urmează a fi calculat din momentul pronunțării prezentei decizii – 10.07.2025, cu includerea în termenul de executare a pedepsei, a perioadei aflării acestuia în stare de reținere și arest, din data de 10.01.2025 până la 09.07.2025, inclusiv. (f.d.56-60 și verso)

Potrivit art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani și în privința minorilor – termenul de 15 ani. (1^1) Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă, alta decât închisoarea, nu poate depăși 40000 de unități convenționale, 480 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, 20 de ani în cazul privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, 10 ani în cazul privării de dreptul de a conduce mijloace de transport și pe un termen nelimitat în cazul privării unei persoane juridice de dreptul de a exercita o anumită activitate. (2) Cumularea pedepselor complementare în cazul unui cumul de sentinţe se efectuează în condiţiile art.84 alin.(2). (3) Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentinţe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârşirea unei noi infracţiuni şi decât partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentinţa anterioară a instanţei de judecată. (4) La cumularea pedepselor, dacă prin una din sentinţe este stabilită pedeapsa detenţiunii pe viaţă, pedeapsa definitivă va fi detenţiunea pe viaţă.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind cumularea pedepsei aplicate prin prezenta sentință cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26.02.2025, în temeiul art. 85 Cod penal, instanța de judecată consideră necesar să se expună asupra posibilității aplicării instituției cumulului de sentințe în circumstanțele cauzei.

Potrivit art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea unei sentințe, dar înainte de executarea completă a pedepsei stabilite prin aceasta, condamnatul săvârșește o nouă infracțiune, instanța de judecată urmează să adauge, integral sau parțial, la pedeapsa stabilită prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară. Aplicarea acestei norme presupune însă existența unei sentințe anterioare definitive, care stabilește o pedeapsă rămasă neexecutată.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26.02.2025, inculpatul Anton Valeriu ***** a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare. Totodată, potrivit deciziei Curții de Apel Centru din 10.07.2025, anexată la materialele cauzei, recursurile declarate împotriva sentinței menționate au fost respinse, iar sentința instanței de fond a fost menținută.

Cu toate acestea, instanța constată că decizia Curții de Apel Centru din 10.07.2025 a fost contestată la Curtea Supremă de Justiție, cauza aflându-se în prezent în procedură de examinare la instanța supremă, iar o hotărâre definitivă în acest sens nu a fost încă pronunțată.

În aceste condiții, instanța reține că sentința Judecătoriei Strășeni din 26.02.2025 nu poate fi considerată, la acest moment, o hotărâre definitivă și irevocabilă, întrucât procedura de contestare a acesteia nu este finalizată. Or, stabilirea unui cumul de sentințe în temeiul art. 85 Cod penal presupune existența unei hotărâri anterioare definitive, care să stabilească în mod cert pedeapsa ce urmează a fi executată și partea rămasă neexecutată din aceasta.

În lipsa caracterului definitiv al hotărârii invocate de acuzatorul de stat, instanța nu poate determina cu certitudine situația juridică a pedepsei stabilite prin sentința anterioară, respectiv cuantumul exact al pedepsei rămase neexecutate și nici existența definitivă a obligației de executare a acesteia.

Or, efectuarea unei operațiuni juridice de cumul al pedepselor în asemenea circumstanțe ar presupune anticiparea rezultatului procedurii judiciare aflate pe rolul Curții Supreme de Justiție, ceea ce ar contraveni principiilor legalității, securității juridice și stabilității hotărârilor judecătorești.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează că nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal în prezenta cauză, motiv pentru care nu va proceda la cumularea pedepsei stabilite prin prezenta sentință cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26.02.2025.

Totodată, instanța menționează că această împrejurare nu exclude posibilitatea soluționării ulterioare a problemei cumulului de sentințe. Astfel, în cazul în care hotărârea pronunțată în cauza respectivă va deveni definitivă, iar situația juridică a pedepsei va fi clar stabilită, instanța competentă va putea examina această chestiune în procedura de executare a hotărârilor penale.

În acest sens, potrivit art. 469 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, instanța competentă poate soluționa, în faza executării hotărârii penale, chestiunile privind stabilirea pedepsei definitive în cazul existenței mai multor sentințe, inclusiv prin aplicarea regulilor referitoare la cumulul de sentințe.

Cu referire la corpurile delicte și mijloace materiale de probă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate

în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Conform prevederilor art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Potrivit conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 14.08.2025 și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut și atașat ca mijloc material de probă: Raportul de evaluare psihologică a cet. Natalia Anton (f.d.9-13)

Cu referire la măsura preventivă:

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că Anton Valeriu nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive aplicate pe cauza penală nominalizată.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Astfel, în raport cu prevederile legale enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a concluzionat că vinovăţia inculpatului în săvârşirea faptei infracţionale a fost dovedite pe deplin, ca prin urmare pedeapsa care urmează să i se aplice lui Anton Valeriu o să fie sub formă de închisoare, instanţa de judecată, găseşte de cuviinţă ca o dată cu pronunţarea sentinței să se aplice faţă de Anton Valeriu inclusiv măsura preventivă sub formă de arest preventiv.

Analizând materialele cauzei penale, argumentele pronunțate în ședința de judecată de participanți, elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art. 80^1 din Codul penal, art. art. 195, 340, 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovat **Anton Valeriu *****,** *****, IDNP ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod Penal și potrivit acestei Legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința lui **Anton Valeriu *******, măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până când sentinţa va deveni definitivă, apoi a o revoca.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicată în privința lui **Anton Valeriu ******* de calculat din data de 13 martie 2026.

Mijloace materiale de probă: Raportul de evaluare psihologică a cet. Natalia Anton – de a păstra în continuare la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Străşeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Iana Talmaci**